

TỰ TÌNH

Tempo: 60

Nhạc & lời: Bắc Hoài Phạm

Em về từ giữa trời xanh Em về từ những nguyên lành. tình khôi. Mỏi cười còn có mình
tôi? Hay là đã có ai rồi trong em? Ta đòi còn mãi bon chen. Ôm
tìm một chút hờn ghen giữa trời. Ở tình tình mãi mù khơi. Ở người ngật ngưỡng ghen lời hom
hem. Em tìm em giữa nhỏ nhen. Ta cười ta giữa đỏ đen con người. Ai
rồi ai sẽ là lời. Ai rồi ai sẽ thành thoi cuối đời. Ai là
người cười vui khi mắt mát? Mà không đâu bẽ bàng? Chuyện xa nhau ngỡ ngàng. Ngỡ
ngàng như chuyện mình chẳng? Lá vàng rơi rớt vàng sân. Tóc nàng cuốn mãi vô ngần trong
ta. Ôi là thơm mãi nhụy hoa. Ôi là em đã lựa là vô biên.
Em cười sao rất tự nhiên. Em làm ta bỗng muốn thiên riêng tây. Ngược nhìn trời ủa vì
mây. Cúi nhìn vào giữa đời này thênh thang. Ta nhìn nhau rất hoang mang. Ta
nhìn nhau bỗng hồn hoang lơ lảng.